

латинська, бо вона в ході історичного розвитку суспільства посіла провідне місце. Латинська мова посідає друге за поширеністю місце. Найчастіше в тату індустрії використовують такі написи на латині: філософські цитати, сучасні висловлення латинською мовою, переклад висловів, які сподобалися людині, фрази, що мають відношення до професії власника натільного татуювання.

Висновки. Підбиваючи підсумки, можна сказати, що латинь продовжує залишатися важливим культурним явищем сучасного світу. Сфера застосування латинської мови в наш час продовжує залишатися досить широкою і важливою. У проведеному дослідженні емпіричним шляхом було встановлено, що у сфері боді-арту більшою мірою домінує англійська мова, а латинська мова посідає друге за поширеністю місце. Це є прямим доказом того, що латинь й досі відіграє значну роль в сучасній культурі, а зокрема в такій галузі мистецтва, як тату і боді-арт.

SUBSECTION OF PHILOSOPHY ПІДСЕКЦІЯ ФІЛОСОФІЇ

НАУКОВЦІ ПРО УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ХАРАКТЕР SCIENTISTS ABOUT UKRAINIAN NATIONAL CHARACTER

Ковтун М. В

Науковий керівник: к. іст. н., доц. Семергей Н. В.

Kovtun M. V.

Scientific adviser: assoc. prof. Semergey N. V., PhD

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра філософії та суспільних наук

Актуальність. Ідея національного характеру починається там, де звучить слово «нація». Він проявляється на зібранні людей, які вимагають те, чого вони хочуть. Прикладом з сучасної історії є Майдан.

Мета роботи. Розкрити ідею: «Нація - це люди, які вільні у своїх діях і виявах.» (О. Невзоров). Довести, що національний характер – не вигадка і не «слова на вітер».

Матеріали та методи. Я. Грицак "Нариси з історії України"; Я. Грицак есе "Про можливість побудови української нації"; С. Плохій "Брама Європи"

Андрій Зубов лекція "Україна і Росія в історичному контексті"

Результати. Нація не може бути сформована із рабів і феодалів. В Україні - різке майнове розшарування. Існує дві групи населення : олігархат(феодалі) і біднота(раби). Середній клас(частина суспільства, яка виявляє національний характер, бо має гроші та розум) майже відсутній. Матеріальне, за умови капіталістичної економіки, не досягається без розумового. Середній клас в Україні - малочисельний, прояви національного характеру - періодичні. Українська нація ще в процесі будівництва. Тому, український національний характер - не постійний, а періодичний. Ярослав Грицак, професор Українського католицького університету, стверджує, що українська нація перебуває в процесі розбудови. «Українські діячі зробили Україну, тепер ми повинні зробити українців». Він має на увазі "зробити українців", які були б однорідні у своїх проукраїнських поглядах і, безумовно, мали гроші для виявлення національного характеру. В есе "Про можливість побудови політичної нації", Грицак говорить, що будь-яке націєвиявлення коштує грошей. Отже, ми повертаємось до середнього класу, який брав участь у "Помаранчевій революції", вийшов на Майдан, пішов добровольцем на війну, якого не вистачає для постійного прояву національного характеру. Гарвардський історик Сергій Плохій у книзі "Брама Європи" задає питання, чому хвилю національного характеру спричинила відмова від асоціації з ЄС? Чому українці пішли вмирати за Європу? Відповідає : бо українські терени завжди знаходились між Росією та Заходом. І коли постав момент вибору, українці обрали Захід, як протест постійній ідентифікації України з Росією як подібних за всіма ознаками держав. Майдан і війна - потужні прояви національного характеру, однак Україна досі лишається на стадії розбудови. Російський історик та спеціаліст із релігії Андрій Зубов говорить, що українці здобули успіх в революції 2014 року, бо змогли відрізнити етнічну націю від політичної, яка неоднорідна за своїми релігійними, мовними уподобаннями, однак має спільну мету: підписати асоціацію з ЄС.

Висновки. Національний характер – волевиявлення громадян, як фінансове та ідейне, щодо спільного державотворення, незалежно від впливу «сусідів».

ЯК ІНДІЙСЬКА СИСТЕМА КАСТ ВПЛИВАЄ НА ІНДІЙСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО, НАВЧАЛЬНУ СИСТЕМУ ТА МОЛОДЬ

HOW INDIAN CASTE SYSTEM IS INFLUENCING INDIAN SOCIETY, EDUCATIONAL SYSTEM AND YOUTH

Магару В. А.

Науковий керівник : д. філос. н., проф. Карпенко К. І.

Magaru V. A.

Scientific adviser: prof. Karpenko. K. I., D.Philos.Sc.

Харківський національний медичний університет

м. Харків, Україна

Кафедра філософії

Актуальність. Індія зростає та розвивається, але деякі індійські застарілі ритуали та погляди все ще існують. Такі поняття та вірування, як кастова система, є поза законом, але кастові упередження не вдається остаточно усунути. Останні економічні дані свідчать про те, що в міських районах розрив між статками представників різних каст досягає 60%. Отже, як працює індійська система каст і як вона впливає на розвиток сучасної Індії?

Мета роботи. Кастова система та застереження спрямовані на підтримку людей, яким історично заборонено доступ до прав людини, і навіть це продовжується до сьогодні

Матеріали та методи. У дослідженні питання про кастову стратифікацію індійського суспільства і її вплив на систему освіти і життя молоді ми використовували методологію кореляції історичного і логічного аналізу суспільних феноменів, а також конкретної-історичний і компаративістський підхід до них.

Результати. Кастова система – це традиційна форма стратифікації в індуїзмі, яка ділить людей на чотири різні

групи. Каста, в якій людина народилася, визначатиме її соціальний статус, роботу, режим харчування та поведінку в цілому. Ця застаріла система, якій більше 3000 років, досі має значний вплив на індійське суспільство. Соціально-історичне походження кастової системи сягає 1500 року до н. Коли арії з центральної Азії вторглися в Індію, вони створили цю систему як засіб контролю над місцевим індійським населенням. Протягом багатьох років система перетворювалася правлячими елітами і стала частиною індуїзму – найпоширенішої релігії Індії.

Шлюб між різними кастами в Індії досі залишається небажаним, й іноді молодь жорстко карають за небажання слідувати цій застарілій настанові.

В Індії система бронювання стосується резервування місць на виробництві, в законодавчих відомствах та навчальних закладах різних урядів. Племена та так звані касты, які вважаються історично неблагополучними, найбільш виграють від цього. Окрім тих, які класифікуються як економічно слабкіші. Основна мета системи резервування в Індії – збільшити можливості для покращення соціального та освітнього статусу малозабезпечених громад та тим самим дати їм змогу зайняти належне місце в мейнстрімі індійського суспільства.

Висновки. В Індії кастова дискримінація є незаконною, але освіта та індустріалізація повільно впливають на реальне втілення цього процесу. Релігійна дискримінація все ще існує, а система резервування робочих місць хоч і забезпечує місця для людей нижчих каст, але, разом з тим, породжує низку нових соціальних проблем.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У БАКАЛАВРІВ МЕДСЕСТРИНСТВА SOME ASPECTS OF FORMATION OF PERSONAL AND PROFESSIONAL COMPETENCES IN BACHELORS OF NURSING

Марченко Ю. Р.

Науковий керівник: к. філос. н. Білецька В. В.

Marchenko Yu. R.

Scientific adviser: Biletska V. V., PhD

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Медичний коледж

Актуальність. Теми дослідження зумовлена стрімким розвитком світової медичної науки, що спричинила кардинальні зміни у соціальному, економічному, правовому та освітньому просторі. Інноваційні тенденції у медицині, що включає в себе медсестринську справу, вимагають від навчальних закладів відповідного профілю, пошуку більш ефективних підходів до підвищення рівня особистісно-професійної компетентності сестер-бакалаврів, адже від рівня їх підготовки напряму залежить якість надання медичних послуг у нашій країні.

Мета роботи. Проаналізувати характерні риси особистісних та професійно-фахових компетентностей медичних сестер, необхідних для підготовки фахівців першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності Медсестринство (ОПП Сестринська справа).

Методи і матеріали. Для досягнення поставленої мети нами використовувалися наступні загально-наукові методи дослідження: аналіз, синтез, узагальнення, систематизація, логічний метод, метод класифікації.

Результати. Здобувши освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста медична сестра має можливість підвищити кваліфікацію за рахунок продовження навчання. Дослідники В. Литвиненко та І. Подтиккан класифікували риси, якими повинна володіти медична сестра-бакалавр за наступними напрямками: ділова спрямованість (оперативність, навички управління); ставлення до людей (вихованість, почуття емпатії, доброзичливість, терпимість і повага, витриманість та тактовність); загальна культура (гуманітарні знання, творчі вміння). На думку багатьох дослідників, для бакалавра медсестринства, крім клінічних дисциплін, дуже важливим є опанування низки гуманітарних наук таких, як: деонтологія, педагогіка, філософія, психологія, зважаючи на взаємодію медсестри з іншим медичним персоналом, а також на лікувальні властивості таких гуманістичних якостей особистості як співчуття, милосердя, терпіння, турбота, розуміння, повага до пацієнтів.

Щодо професійних якостей майбутніх медсестер-бакалаврів, то важливе значення має розвиток їх самостійного творчого мислення, шляхом постійної постановки студентам проблемних питань, організації їх самостійної роботи в умовах виробничої діяльності та змодельованих клінічних ситуацій, обґрунтування на прикладах важливості результатів їх роботи.

Висновки. До характерних рис особистісних компетентностей бакалаврів медсестринства варто віднести їх емпатично-гуманістичну спрямованість на пацієнтів та колег, міжпредметну інтеграцію в межах освітнього процесу. Професійні якості медсестер-бакалаврів обов'язково мають містити в собі творчо-евристичну складову та спиратися на отримані під час самостійної роботи та професійної діяльності практичні навички.

БІОЕТИКА ТА ПРАВА ЛЮДИНИ BIOTHETICS AND HUMAN RIGHTS

Оляновський С. А.

Науковий керівник: к. ю. н. Рак С. В.

Olyanovskiy S. A.

Scientific adviser: Rak S. V., PhD

Українська медична стоматологічна академія

м. Полтава, Україна

Кафедра філософії та суспільних наук

Актуальність. Розвиток сучасної медицини, що супроводжується відкриттям нових видів лікування різних захворювань та стрімким прогресом технологій, створює загрозу у сфері морального фону відносин «лікар-пацієнт» та ризики порушення основоположних прав людини.